

službo spravi! Ta revež je v hiši pokleknil in jokal kakor otrok! Več oseb ga je takrat s solznimi očmi gledalo in poslušalo. Povej nam zdaj, ti lažnjivi dopisun, ali nima ta župnik sovraštva z učitelji, sosedi, z večino faranov? Povej, ali je to laž, da sta že dva poštena cerkvena ključarja ključke tja vrgla od same jezice, ki jo je jima povzročil župnik? In eden ključar je že umrl in njegova rodbina še zdaj govori, da je zgodaj umrl zavoljo župnika, ki se je ž njim vedno moral jeziti! Ti lažnjivi dopisunček, vemo prav dobro, kdo si, pazi, da tudi tebe ne okrtati v „Štajercu.“ Ti se nam predzneš očitati laž, ko je vse res? Ali enkrat se mora vsemu konec storiti. Mi smo že Prezvišenega in milostivega knezoškofa prosili in tudi zdaj prosimo, naj se nas usmili ter nam pošlje drugega župnika! Ako se nam ta prošnja ne usliši, bomo župnika štrigali naprej, da se bo preveč kadilo, naj svet zve, kako se nam ubogim faranom godi. Mi kličemo in vpijemo, naj naš glas gre črez hribe in gore in tje gor, ker upamo biti uslišani! Našega župnika reši nas, o Gospod! Več župljanov.

Iz Vranskega. Lejmo jih, te naše prvake in klerikalce, veselice bi radi imeli, a plačati nič, ošabni bi radi bili, a brez cvenka sme biti le cigan ošaben! Tako so si pred časom vranski prvaki izposodili od svojega rojaka fotografa za šaloigro pri veselici njegov fotografski aparat. Ali tisti so mu (namreč temu aparatu), polamali skoro vse kosti, da ni bil, revež (namreč ta aparat) več za rabo, pa še eno krono mu niso hoteli dati odškodnine (namreč zdaj tistemu g. fotografu). Zato so mu obljubili, da se pustijo enkrat od njega vsi fotografirati! Glejte jih, ošabneže! G. fotograf pride s svojim popravljenim instrumentom, sladko se smehlja, v duhu že prešteva kronce za delo, čaka, čaka celo nedeljsko popoldne do 5. ure, nič in zopet nič, slavne prvake gospode iz krčme ni. Končno pa je prišel vojda tamburašev, da so se premislili ter se pustijo drugopot fotografirati. In siromaček fotograf je potoma domov premišljaj, zakaj je neumen, zakaj prvakom ne pokaže fige, kajti vsakokrat so ga le na led speljali. Fotograf je poštenižak od pete do glave, ali pri neumnem ljudstvu za to zaničevan, ker je nesrečnež izgubil desno roko in si more samo z levico pošteno svoj kruh služiti. Tisti prvaki pa so seveda visokih glav in za siromaka ne marajo, kršč. ljubezni ne poznajo! In kdo se potem more čuditi, da mora na tisoče podobnih revežev, ker si ne morejo doma kruha poiskati, podatki se od prvakov k Nemcu, da si pri njem kruha in podpore poiščejo! Povrh tega pa ti prvaki med Nemci in Slovenci še sovraštvo sejejo, tako da marsikateri revež, ki je morebiti sovraštva čisto nedolžen, vendar mora z dvomljivim in trepetajočim srcem stopiti pred nemški prag kruha prosit. Vprašamo slavno uredništvo, ali je vse to prav?

Opomba uredništva. Seveda to ni človeško usmiljenje, tako se še s psom ne ravna! Ali, prosim vas, slišali ste že kedaj, da ima prvak in far usmiljenje do bližnjega? Enkrat bote spoznali — da bi ne bilo le nepozno! — kdo da so tisti vaši voditelji, katerih bedasto geslo je: „Svoji k svojim!“ kmet, obrtnik in delavec pa deveta briga in samo molzna krava!

Iz Rogočke Slatine. V nedeljo dne 5. svečana t. l. je imela tukajšnja podružnica „Štajerske kmetijske družbe“ glavno zborovanje. h kateremu je povabila generalnega tajnika g. J u v a n a iz Gradca. Omenjeni gospod je razlagal o naših gospodarskih zadevah z Ogrsko in je nas prepričal, da bi bila za državo, posebno pa še za našo ožjo domovino Štajersko, ločitev od soseda Madjara jako dobra. Pomislimo samo, koliko škode naredi vinorejcem ogrsko-židovska konkurenca! S svojimi jasnimi podatki je nas gospodnik tudi prepričal, kako potrebno je, da naša vlada proti Srbiji danes tako ravna. Mogočna agrarna (kmečka stranka) v Nemčiji je nam povedala na uvoz naše živine visoko carino, tako da bode od 1. snuča t. l. izvoz živine v Nemčijo zelo nazadoval. Ako bi toraj naša vlada odprla meje proti Srbiji, Bulgariji in Rusiji, potem bi bile za našo živino kaj žalostne posledice; ne-le da bi se, kakor po navadi, priklatile vse vrste živinske bolezni, ampak živina bi tudi v ceni tako močno nazadovala, da bi se živino-reja, ta važna panoga našega gospodarstva, ni-

kakor ne izplačevala več. Vsekakor je toraj počenjanje slovenskih listov, brez ozira na njih politično upanje, popolnoma brezvestno in zavrljivo, kajti prva stvar je: gospodarski obstanek, življenje in še le, če je to dvojje zagotovljeno, pridejo simpatije. Stradajoč fantič bo najpoprej segal za kruhom, potem še le bo zrl za dekletom. G. tajnik je sklenil svoje izvrstno predavanje z vabilom na vse kmete, da se polnoštevilno udeležijo kot udje domače kmetijske družbe, v kateri ni razločka med narodi in strankami, ampak edino vodilo družbe je: svoboda, napredok in blagostanje kmečkega stanu. Toraj, slovenski kmet, ne odlagaj in poglej, zadnji tovarniški delavec je organiziran, je združen, samo ti še cagovito čakaš! Med drugim se je tudi sklenilo, da se zaprosi g. vinorejski komisar Matiašič za poduk in predavanje o vinoreji za Rogatec, Slatino in Podplat, nadalje da se zaprosi potovalni učitelj g. Jelovšek, ki bi prepredaval o živinskih boleznih. Oba poduka bosta zelo poučljiva in v lahko razumljivem slovenskem jeziku predavana, toraj se vsakemu kmetu te okolice nudi ugodna prilležitost, da si ta ali oni koristni nauk brezplačno pridobi. V s a k k m e t pa n a j s i š t e j e v s t a n o v s k o č a s t, da je ud domače štajerske kmetijske družbe. V slogi je moč.

Dopisi iz Koroškega.

Bistrica pri Št. Jakobu. V sredo dne 31. januarja ob starih zjutraj je pogorel mlin Marka Kometarja na Bistrici. Škode je okoli 3000 gold., zavarovan pa je bil samo za 2000 gold. Zraven mlina stoječa hiša je bila rešena, dasiravno tu ni bilo nobene požarne brambe, če tudi so v občini 4 brizgalnice. Prav čudno je, da šentjakobske požarne brambe ni bilo, ker imajo sem le 10 bornih minut in mi smo naznanili pravočasno o požaru. Konja so že imeli vpreženege, ali spomnili so si najbrže, da je vas Bistrica „nemčursko gnezdo“ ter so baje rekli: „Kaj bomo hodili branit, saj itak ni škoda, če tudi cela vas pogori!“ (Lepa ta, kaj ne, g. urednik?) Ravnali so se pač po geslu: „Svoji k svojim!“ in ne „V slavo Bogu in v pomoč bližnjemu!“ Seveda nemčurski ogenj ni nobena plesna veselica naših „ognjegasev“ ali bolje rečeno „žejegasev“, kakoršna je bila v nedeljo dne 28. januarja in pri kateri so bili polnoštevilno udeleženi. Zdaj se pa bojijo, da ne bi prišli v „Štajerca“ in se izgovarjajo s tem, da je bila brizgalnica zamrznjena. (Lepa je ta!) Kako pa more biti zamrznjena, ko se vendar celo leto ni rabila niti pri vajah niti pri požaru? Prihoduje vam nekaj napišemo o našem županu.

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor. Poldrugi mesec je imel državni zbor počitnice, prvokrat se je snedel 30. m. m. Na dnevnem redu je bila predloga o vojaških novincih. Prvi govornik proti predlogi je bil češki agrarac Prašek, ki je zahteval za Čehe enake pravice kakor jih ravnokar zahtevajo Madjari za svoje vojske. Za njim je govoril znani češki grof Šternberk. Tistega imajo v držav. zboru za pajaca. To pot pa je ostro napadal vojno upravo, generale je imenoval lopove, ministru pravosodja je očital, da je ponarejal sodne razsodbe, državni zbor je imenoval „vladno gnojišče“ in konečno je hudo, z ostrimi besedami napadel ministerskega predsednika bar. Gautscha in ministra zunanjih zadev grofa Goluchowskega ter jima očital, da imajo umazane roke in umazano vest. Predlogo o vojaških novincih so po prvem branju brez glasovanja izročili brambnemu odseku. O vsaki postavi, preden se uveljavi, se mora trikrat glasovati in trikrat se mora prebrati. Povem se je začela razprava o starostnem zavarovanju zasebnih uradnikov. Tiste predloge ni ovitatala nobena stranka in zakonski načrt je bil v celoti sprejet.

Kadar bo volilni red uveljaven, bode v državni zbor 453 poslancev, zdaj jih je 425 in sicer bodo volile sledeče kronovine:

Češko 118 poslancev. Dalmacija 11. Galicija 90. Sp. Avstrijsko 55. Zg. Avstrija 20. Solnograško 6. Štajersko 28. Koroško 10. Kranjsko 12. Bukovina 11. Moravsko 43. Šlezija 12. Tirolsko 21. Predarlško 4. Istrijsko 4.

Goriška in Gradiška 4. Terst 4, torej, skup 453 mandatov.

Volilna reforma in narodi. Vlada namerava pomnožiti število mandatov od 425 na 453, in o tem se zdaj živahno razpravlja med vsemi državnoborskimi strankami. Nemci zahtevajo, da se novi mandati porazdelje med posamezne narodnosti po istem ključu, po katerem so bili razdeljeni sedanji mandati, da bi namreč tudi zanaprej pripadalo 48-23%, teh mandatov Nemcem, 46-12% Slovonom in 565% romanskim narodom. — Dne 3. t. m. so imeli štajerski Slovenci shod v Št. Lenartu v Slov. gor., na katerem se je sklenilo, naj se vse kmečke občine lipniškega in radgonskega okraja pridružijo slovenskim volilnim okrožjem, kadar se po volilni reformi upeljujejo novi volilni kraji. Tó pa je že bedarija prve vrste! — Ljubljanski knezoškof dr. Jeglič pa je svojim duhovnikom poslal tajni pastirski list, v katerem jih opominja, naj tisti na shodih delujejo na to, da ne bodo socialni demokratje po vpeljani volilni reformi na Avstrijskem prišli do gospodstva in nadvlade.

Madjarska kriza — končana. Madjari so strašni narodnjaki, pri njih velja le „Madjar ember“, le madjar je mož, vsak drug je „švab“ ali pa celo „kutja“. Pred letom dni pa so začeli zahtevati madjarsko komando pri vojakih in ne nemšk, kakor je to bilo dozdaj. In zaradi teh 80 besed, ki se rabijo pri komandu, so delali celo leto nemir, zlasti Košut, sin tistega Košuta, ki se je l. 1848 spuntal na Ogrskem proti našemu cesarju. Cesar pa so dne 4. febr. t. l. odgovorili madjarskim velikašem, da madjarskih pogojev ne sprejmejo in torej tudi ne pripoznajo, da bi se pri komandu rabil drugi jezik kakor nemščina.

Ločitev cerkve od države na Francoskem je bila sklenjena že pred več meseci, sedaj pa so jo začeli postavno izvrševati. Vse premoženje cerkve se uradno preceni, inventarično zapiše, ter se potem tako urejeno izroči katoliškimi verskim zadrugam, ki bodo morale skrbeti za bogoslužje in nadzorovati cerkveno premoženje. Francoski klerikalni listi pa šuntajo nevedno ljudstvo z lažjo, da hoče država cerkev oropati za njeno premoženje. Zato je sem ter tje hotelo zapeljano ljudstvo uveljavljenje zakona prepričati ter se je puntalo proti vladnim komisijam. Ali francoska vlada se ne bo udala ter brezobzirno zapira vsakogar, ki se npira postavi. Kakor znano, samostanov, menihov in nun na Francoskem ni, tiste so Francozi že pred par leti prepodili iz države.

Rusija. V Rusiji je revolucija ponehala in vojna sodišča zdaj z neusmiljeno strogostjo postopajo z ustaši, navadno vsakega obsodijo k smrti ter takoj dajo ustreliti. Pred kratkim so ustaši poslali na carja en voz od vojakov ubitih tovaršev — kot dar! — Car je bil pred kratkim zopet v smrtni nevarnosti. Železnični stražnik je našel na prog, po kateri se je imel car peljati v svoj grad Carskoje selo, zabojo napolnjen z dinamitom.

Štrajk v Trboljah. Nezadovoljni premoškopi v Trboljah so stopili v štrajk; dočim jih je kakih 300 ostalo pri delu, jih je nad 4000 delo ustavilo. Položaj je bil jako opasen, vlada je tja poslala en batajlon 17. pešpolka. Mnogo rudarjev hodi na delo, ako ravno so zato v smrtni nevarnosti, kajti stavkujoči sodrugi obetajo delajočim, da jih bodo pobili, kadar odide vojaštvo in orožništvo. Ali naposled, ko deputacija, ki so jo odposlali soc. demokratje na Dunaj, ni ničesar opravila, so premoškopi zopet šli na delo, le kakih 47, ki so vodili stavko, je izpuščenih od dela. Vodje stranke so se tu pokazali v slabi luči.

Carinska vojna med Avstrijo in Srbijo. Dunajska vlada je baje izjavila srbski vladi, da je pripravljena na nova trgovinska pogajanja, ako v srbskem stolnem mestu Belemgradu odstopi sedanje Stojaničevo ministerstvo.

Spodnještajerske stvari.

Važna vest. V zadnjem trenutku smo zvedeli, da so c. kr. oblasti vse sklepe slov. občin za samo slovensko uradovanje razveljavile in ovrgle.

Castikraja. V „Domovini“ v 5. letošnji številki znana podla in nizkotna duša na ne-